

[פ]

שבת, 27 במרץ 2021 / עבודה בעיניים / פורטפוליו

• אמנות

דינה שנהב // מנהרה

אירוע הומה אדם ביריד האמנות ארט באזל מיאמי הוביל ל"מנהרה" של דינה שנהב במוזיאון הרצליה: "דמיינתי בלוק ספוג גדול וארוך היורד אל האדמה, אני חופרת בו מקום פנימה, נשכבת בפנים והולכת לישון"
הפרטים הטכניים

מנהרה מבלוק ספוג גדול, מוצגת במוזיאון הרצליה לאמנות עד 5.6 (אוצרת: איה לוריא).
מי אני

נולדתי בירושלים, אני בעלת תואר ראשון באמנות מהמדרשה לאמנות ותואר שני באמנות מאוניברסיטת חיפה. אני יוצרת מיצבים מספוג, פחם וחומרים נוספים ומציירת. השתתפתי בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות במוזיאון ישראל, ביתן הלנה רובינשטיין, מוזיאון תל אביב, מוזיאון הרצליה; והצגתי גם בברלין, סטוקהולם, מילאנו, ונציה, ניו יורק ועוד.

העבודה

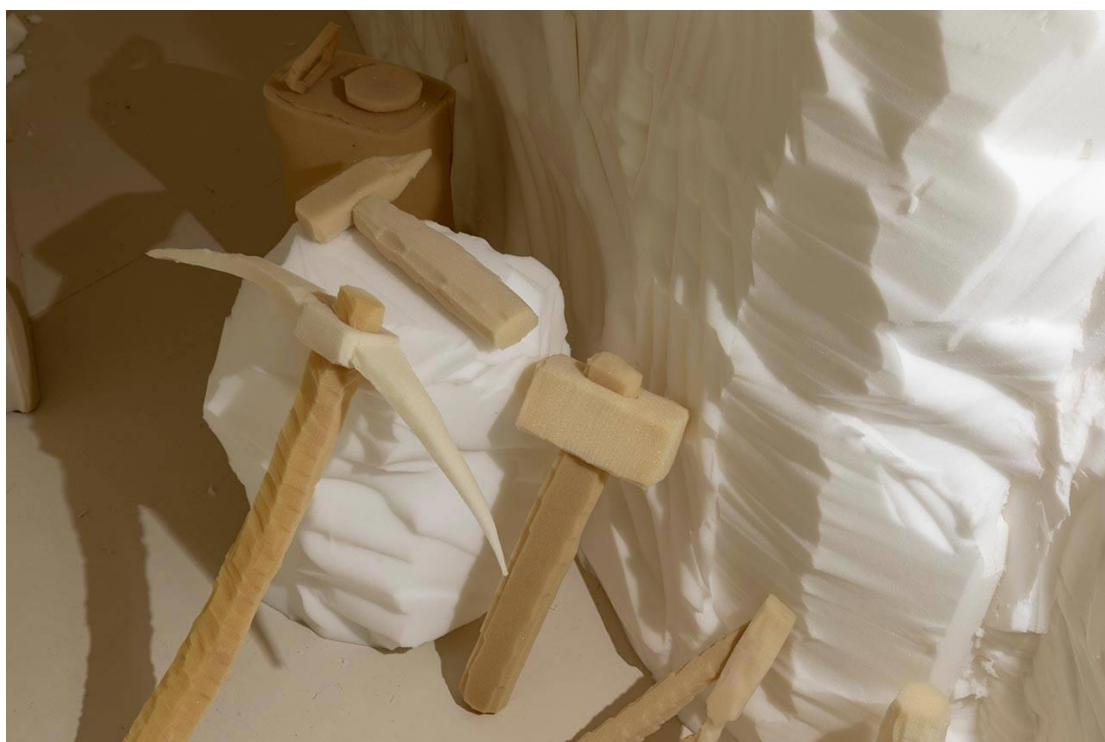
הרעיון לעבודה הופיע במהלך שהות שלי במיאמי. הוזמנתי על ידי האוצרת תמי כץ פריימן להציג ביריד האמנות ארט באזל מיאמי, יריד שבמהלכו מתקיימים הרבה אירועים עם המון התרחשויות והרבה קהל. במהלך אחד מהאירועים הומי האדם במיוחד, דמיינתי בלוק ספוג גדול וארוך היורד מלמעלה אל האדמה ואני חופרת בו מקום פנימה, נשכבת בפנים והולכת לישון.

מיד הבנתי שיש בזה משהו שמרגש אותי: המשכתי לפתח את המחשבה והבנתי יותר ויותר, מה זו המנהרה הזו שאני רוצה לחפור בתוך בלוק ספוג גדול. כבר הרבה שנים אני עובדת עם החומר הזה: יש לי איתו מערכת יחסים מורכבת, ובכל פעם שאני רוצה להשתחרר ממנו מופיע רעיון שאני לא עומדת בפניו, כך גם הרעיון הזה.









הישארו מעודכנים והירשמו לניולזטר שלנו. בדאי

בעבר יצרתי מקומות שבהם אנשים עובדים וחיים: בקתה של צייד, חצר של חוטב עצים, פינת עבודה של אב בית, חדר עבודה של סנדלר; בכל פעם בניתי סביבה סביב דמות שהמצאתי. כאן במנהרה המחשבה שלי הייתה לבנות מנהרה לעצמי, מנהרה שבה אוכל להתחבא מהאלימות שיש בעולם, או אולי מנהרה שדרכה אגיע למקום אחר, טוב יותר, שאליו אוכל לקחת איתי את המשפחה שלי.

במקביל הבנתי שהדבר מעלה בי מחשבות על ההיסטוריה של המנהרות, כיצד הן שימשו מקום מחבוא בעבר, וגם על מנהרות שנחפרות היום. בניתי את המנהרה כך שהתהליך עוד לא הסתיים, החפירה עוד לא הסתיימה, כלי העבודה נמצאים בפנים: פטישים, אזמלים, פטיש אויר, מריצה. התחושה היא שהתהליך הוא ארוך, ושהחופר או החופרת שוהים במנהרה לתקופת החפירה. לכן יש שם מזרון לשינה, ומעט חפצים שנחוצים לשהות.

תעבירו את זה הלאה

הייתי רוצה להציג את העבודה במקומות שונים בעולם. אני חושבת שבכל מקום מנהרה מעלה מחשבות שונות, הקשורות להיסטוריה ולתרבות המקומית. מעניין אותי לשמוע ולהבין איך זה ישפיע על צופים במקומות שונים, איזה מחשבות או תובנות הכניסה למנהרה תעלה בכל מקום.



מרכבה, גלריה נגא, תל אביב





פלוס אחד

לפני כשנתיים הצגתי את "מרכבה" בגלריה נגא בתל אביב. [בניתי טנק מרכבה מספוג](#), בגודל אחד לאחד, שנראה כאילו הוא פורץ לתוך הגלריה. הניגוד בין החומר הרך, העדין והלא מזיק של הספוג לבין האגרסיביות והכוחניות של הטנק ריתקה אותי.

מעשה המרכבה של דינה שנהב בגלריה נגא

עניין אותי גם התפקיד הכפול של הטנק שנועד להתקיף ולהרוס, ויחד עם זאת להגן על היושבים בתוכו. ניסיתי לחקות בצורה מדויקת את מבנה הטנק ואת חלקיו, אך יחד עם זאת לתת ביטוי לרכות של הספוג.